

BOURG 2017 IN VOGELVLUCHT

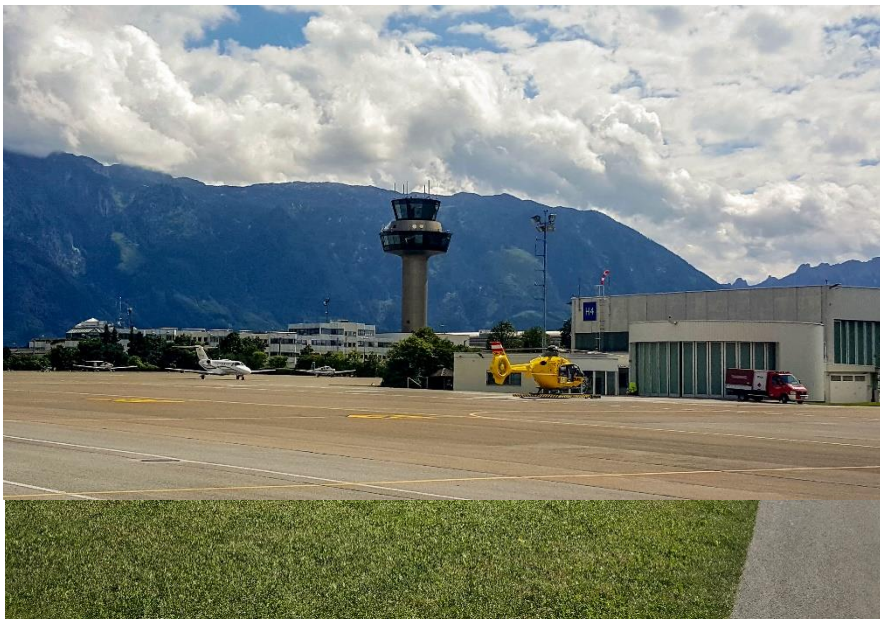
Op maandag 3 juli vertrokken een aantal (club)toestellen vanaf onze thuisbasis om via een prachtige hop route naar de traditionele zomerkamplocatie Bourg en Bresse (F) te vliegen.

Onderstaand een korte foto impressie van de velden die tijdens de vliegweek zijn aangedaan.

Mannheim City 202 nm

Salzburg 206 nm

Lesce Bled Slovenië 139 nm

Venezia S. Nicolò Nicelli 98 nm

Sondrio (Italië) 139 nm

Torino Aeritalia 118 nm

Gap Taillard (Fr) 89 nm

Bourg en Bresse 119 nm

Grenoble le Versoud 109 nm en 74 nm

Aubenas 145 nm en 127 nm

Gruyères (Suisse) 80 nm

Sion (Suisse) 125 nm

Annemasse (Fr) 56 nm en 45 nm

Breda international airport 340 nm

VAN DE VOORZITTER

Ongetwijfeld zullen verderop in de Albatros nog meer Bourg-verhalen staan. Voor mij was het de eerste keer dat ik een volledige Bourg-trip kon meemaken. Deze keer niet met de Cirrus-expres, maar als co van Jack H in die mooie RV12, de PH-SES.

Ongelooflijk wat die Peter met zijn Bourg commissieleden allemaal weet te regelen, de voorbereiding, schema's omgooien als nodig, goochelen met hotelreserveringen, restaurants, taxi's, het komt allemaal op zijn pootjes terecht.

Want vaak moet het door onverwachte omstandigheden toch weer even anders als eerder gedacht.

Bourg is ooit ontstaan om leerlingen en minder ervaren vliegers de kans te geven buitenland ervaring op te doen. Naar Bourg werd altijd 'gehopt', en vanuit Bourg werden de nodige tripjes in de omgeving georganiseerd. Heel wat leerlingen zijn in het verleden solo gegaan op Bourg. Daarnaast moest het natuurlijk ook leuk en gezellig zijn, en dat lukte de initiator van Bourg, onze legendarische Frans Luxembourg, maar al te goed. Frans wist als instructeur zijn leerlingen te motiveren mee te gaan, en de leerlingen stonden centraal. Nadat Frans afscheid van het jaarlijkse Bourg heeft moeten nemen is het karakter van 'Bourg' langzaam veranderd. Bij het ontbreken van instructeurs zijn het nu toch vooral gebrevetteerde vliegers met verschillende niveaus van ervaring die meedoen. Maar het leren blijft.

Of je nou 50 of 3000 uur in je boekje hebt staan, vliegen is door blijven leren, en wat je geleerd hebt bij blijven houden. Mits je daar voor open staat is zo'n clubtocht een uitgelezen gelegenheid om je skills verder op te poetsen.

En voor dat oppoetsen was alle gelegenheid. Het eerste deel was nog een 'makkie', Seppe naar Mannheim City. Als je tussen de CTR's door laveert is Mannheim de eerste uitdaging als gecontroleerd veld. Erg druk is het op Mannheim niet. Dan is er op Salzburg, als tweede stop, wat meer radiowerk te doen. Voor Seppe vliegers is het toch altijd even wennen, ATIS, aanmelden, reporting points, diverse taxiways, marshaller, weer ATIS, startup clearance vragen enz.

Oppoetsen dus, bij de één wat meer poetswerk als bij de ander.

Van Salzburg naar Bled in Slovenië was op een andere manier een uitdaging. Het weer was nog niet helemaal geweldig en we moesten tussen de bergen de VFR GAFOR-routes naar het zuiden gaan volgen, waarbij de meest directe route nog twijfelachtig was. Dan maar een valleitje wat oostelijker gekozen om goed zicht te houden op al die pieken en dalen.

Wat een prachtige tocht werd dat. Net over de grens ligt dan Bled in het zonnetje, maar over de laatste bergrug kom je niet bepaald aan op circuithoogte, nog even 6.000 ft wegwerken.

Italië.

De volgende dag werd ook bijzonder, een hernieuwde kennismaking met de Italiaanse verkeersleiding. Nu was ik zelf al een paar keer door het Italiaanse luchtruim gevlogen maar dat was steeds IFR. Eigenlijk ging dat best. VFR is altro dolce, ofwel different cook. De Italiaanse LPE vraagt om concentratie, en om de haverklap is het vragen

naar je positie en je estimate voor het volgende reporting point. En omdat vandaag niemand op Venetië Lido op de toren aanwezig was, werden we er menigmaal op geattendeerd dat we vooral niet moesten vergeten ons flaiitplennne te klgooose. De beste manier was, zo leerden(!) we snel, om bij de aanroep meteen maar je positie en je estimate voor het volgende punt, dat je dan zelf hebt kunnen kiezen, te melden. De nadering bij Venetië was adembenemend mooi. Nooit gedacht dat ik Venetië ooit nog eens zo zou zien. Jammer was wel dat op de track naar Venetië de RLB meldde dat ze een dringende reden hadden om naar Triëst uit te wijken. Staat verderop ook vast meer over geschreven.

Wil je aan den lijve ondervinden wat het venturi effect is dan moet je PvdZ weer een tussenstop laten plannen.

Sondrio ligt in een steeds smaller wordende vallei. Rechts en links hoge steile wanden, vlak voor de baandrempel een dorp met een prohibited area, en een wind die naarmate je verder en lager in het dal kwam aanwakkerde tot veel meer dan een stevig

briesje, wel recht op de baan.

Voordeel van een RV12 is dat je dan echt veel langer van het landschap kan genieten dan in de Cirrus. Je moet tenminste 120 uur ervaring hebben om daar te mogen landen. We begrijpen nu wel waarom.

De lunch was geweldig, en weer heel wat theorie van de ook al Italiaanse mijnheer Venturi (woonde die

soms in de buurt van Sondrio?), opgehaald.

In de middag werd via een prachtige route over de noord Italiaanse meren Turijn bereikt. De volgende dag werd door ons, via een tussenstop in Gap, alweer via een magnifieke route, het ook al warme Bourg bereikt.

In het stukje van de voorzitter gaat het meestal over andere zaken dan zo'n prachtige tocht die ik mocht meemaken. Wat ik ermee wil benadrukken is, dat het zo belangrijk is om op een beheerste, veilige manier, vlieguitdagingen te zoeken die ervoor zorgen dat het boeiend blijft, je zelfvertrouwen doet groeien, en dat je blijft leren. En vind je zo'n tocht misschien toch een te grote stap, vlieg dan samen met een vlieger die meer ervaring heeft. Met zijn drieën in de kist zijn de kosten ook nog te overzien.

Nooit uitgeleerd.

O ja, ik heb ook weer het nodige geleerd. Hoe het is om die GAFOR-routes tussen de bergen te vliegen, hoe de Italiaanse ATC te handelen, ben uitgecheckt op de RV12, dat je altijd een rol duct tape bij je moet hebben en dat het hoppen naar Bourg een fantastische en leerzame ervaring is. Volgend jaar gewoon meegaan dus!

André Oremus

